

Prekatekst: Joh 5,1-15

Det var en av jødernes høytider, og Jesus drog opp til Jerusalem. Ved Saueporten i Jerusalem ligger en dam som på hebraisk heter Betesda. Den er omgitt av fem bueganger, og der lå det en mengde syke: blinde, lamme, vanføre. De ventet på at vannet skulle bli rørt opp. For en Herrens engel steg fra tid til annen ned i dammen og rørte opp vannet. Den første som steg ned i dammen etter at vannet var blitt rørt opp, ble frisk, hvilken sykdom han så led av.

Det var en mann der som hadde vært syk i trettiåtte år. Jesus så ham ligge der og visste at han hadde vært syk lenge, og han sa til ham: "Vil du bli frisk?" Den syke svarte: "Herre, jeg har ingen som kan få meg ned i dammen når vannet er rørt opp. Og når så jeg kommer, er det alltid en annen som går uti før meg." Da sier Jesus til ham: "Stå opp, ta båren din og gå!" Og straks ble mannen frisk; han tok båren og gikk.

Men det var sabbat denne dagen, og jødene sa til ham som var blitt helbredet: "Det er sabbat, du har ikke lov til å bære båren." Han svarte: "Han som gjorde meg frisk, sa: Ta båren din og gå!" "Hvem er den mannen som sa at du skulle ta den og gå?" spurte de. Han som var blitt frisk, visste ikke hvem han var. For Jesus hadde trukket seg unna, fordi det var så mye folk der. Senere traff Jesus mannen på tempelplassen og sa til ham: "Nå er du blitt frisk. Synd ikke mer, for at ikke noe verre skal hende deg." Mannen gikk, og han fortalte jødene at det var Jesus som hadde gjort ham frisk.

Slik lyder Herrens ord.

Flaks eller englevakt

Jeg ser for meg overskrifter når noen på mirakuløst vis har berget liv og helse. "Flaks hindret stor ulykke!" eller "bilføreren hadde englevakt." Slike overskrifter er blitt veldig vanlig. På strak arm gir journalister årsakssammenhenger de neppe har tenkt mye over. I mine ører er det et hav av forskjell mellom ordene flaks og englevakt. Flaks er uttrykk for tilfældighetenes spill, og ikke mer enn det, men har man englevakt, da står det en bak som styrer. I Salme 91 i Det gamle testamente står det: "Han (Herren) skal gi sine engler befaling om å bevare deg på alle dine veier." Og vi ser i bibelfortellingen vi nettopp har hørt at Jesus grep aktivt inn i et menneskes liv og mannen ble frisk.

Ingen går gjennom livet uten å møte smerte, sorg og kriser. Noen ganger kommer en over det. Andre ganger må en lære å leve med det. Bibelteksten vi leste gir ingen oppskrift på en rask helbredelse, hvor mye vi enn måtte ønske det. Det var mange med store lidelser som lå ved Betesdadammen. Så vidt vi vet ble kun denne ene frisk da Jesus helbredet ham. De andre håpet nok også på Guds og englers hjelp. Ja, mange og enhver kan sannelig trenge englevakt, at Skaperen griper inn i sitt verk og på forhånd gjør en "Ctrl-z operasjon", bryter inn med en angreknapp på tastaturet når han ser vi er på farlige veier. Det vi

ikke vet er hvor mye Gud allerede har grepet inn og spart oss for gjennom årene vi har lagt bak oss.

Med Jesus gjennom livet

Flaks eller englevakt innebærer også en stor forskjell i holdning til Gud. Det går an å satse på flaks. Går det bra så er man heldig, eller også dyktig. Det andre valget er å ta på alvor at Jesus vil ha med oss å gjøre. Den syke mannen visste først ikke hvem som hadde gjort ham frisk, han kjente ikke Jesus. Likevel går det tydelig fram at Jesus kjente ham. I kirken tar vi dette på alvor. Vi tar på alvor at Jesus kjenner oss. Derfor retter vi vår takk til Jesus når ting går bra, og på samme måte retter vi vårt nødrop til Jesus når vi ser farer truer. Kyrie eleison er en slik bønn om hjelp og miskunn.

Av og til kan det være viktig å stanse opp, tenke tilbake og spørre seg selv; hva sliter jeg med og hva har gått bedre enn forventet? Når vi slik ser tilbake på årene som har gått, vil vi trolig finne både pluss og minus. Hvor har du rettet takken for det som gikk bra, og hvor har du gått med det som er vanskelig? Gjennom Det nye testamente innbyr Jesus Kristus oss til å komme til ham med alle disse tingene. Ikke bare fysiske og psykiske smerter, men også de åndelige spørsmålene en sliter med. Så innbyr Jesus med disse ordene fra Matteus-evangeliet: "Kom til meg, alle dere som strever og bærer tunge byrder, så vil jeg gi dere hvile." Matt 11,28.

Jesus lover ikke himmelen på forskudd, at alle skal bli friske her og nå, men gjennom sitt liv på jorden gav han en forsmak på at det han kom for å gi er fantastisk godt. Jesus helbredet mange og gjør den dag i dag ufattelig mye godt, også ting vi ikke vet om. Det skal vi takk for. Liv og helse er viktig slik også mat og klær er viktig. Men så leste vi at Jesus, etter å ha gjort mannen frisk, traff ham på tempelplassen og sa til ham: "Nå er du blitt frisk. Synd ikke mer, for at ikke noe verre skal hende deg." Finnes det noe verre enn å miste liv og helse?

Det viktige og det viktigste

Jeg hørte nylig en lege i et program på radioen si at når man har passert de førti går garantien ut. En del slitasje, plager og sykdom må man regne med. Det er sagt at dersom Gud ville gi oss 100 år uten sykdom og plager, da ville vi være på pletten alle. Men når han tilbyr oss selve livet, det evige liv, så sier mange nei takk. Kanskje er det noe i det. Men hvorfor? Hva er viktigst? For mange er det viktigste det som opptar oss nå i dag og i nærmeste fremtid, de dagligdagse og nære tingene. Ikke alle har evne til og interesse av å planlegge fremtiden. Vi er vel alle på sett og vis født med en form for nærsynthet, som gjør at vi lett prioriterer det som gir kortsiktig gevinst. Vi gleder oss mest til det som kommer først, enten det er jul eller fødselsdag.

Jesus kom for å gjøre godt. Han visste hva som var til den syke mannens beste og han vet hva som er til vårt beste. Hans gave til den syke var ikke bare en

bedre livskvalitet og et lengre liv, men fremfor alt det evige livet som innebærer at himmelen er nær både nå og i evighet. Det første er viktig, men det andre er enda viktigere. Jesus har gitt en klar prioritering mellom det som kun gjelder nå og det som bærer evigheten i seg når han sier: "Søk først Guds rike og hans rettferdighet, så skal dere få alt det andre i tillegg." Matt 6,33.

Jesus bryter seg aldri inn hos noen med makt. Ingen kan tvinges til tro. Gjennom kirkens forkynnelse og konfirmantundervisningen som ligger foran oss, skal vi bli kjent med hvem Jesus er, hva han har gjort og kan gjøre for oss. I dag minnes vi om at Jesus blant de mange syke så den ene. Han stanset opp og han stilte et spørsmål: "Vil du bli frisk?" Slik møter også Jesus mennesker av i dag, med spørsmål, med tilbud: Vil du? – så har Jesus både vilje og makt til å være med og gjøre mer enn vi aner og forstår.

Jeg ønsker at det året som ligger foran dere konfirmanter skal bli en lærerik, god og spennende tid. En tid dere senere kan se tilbake på med glede. Og jeg vil oppfordre dere foreldre til å benytte anledningen til å gå i kirken sammen med ungdommene i året som ligger foran. I dåpen gav Jesus løfte om å være sammen med oss alle dager inntil verdens ende. Han stanset opp ved mannen ved Betesda. Jesus er til stede hos oss i gudstjenesten. I dag kan han møte deg der du er i livet, på din hjemmebane. Måtte tiden som kommer føre til uforglemmelige møter med Jesus for den enkelte.

Ære være Faderen og Sønnen og Den Hellige Ånd, som var og er og blir én sann Gud fra evighet og til evighet.